

[Albrechtsen]

Det har været et gennemgående træk i argumentationen fra mange partiers side, at det forekommer dem en lille smule urealistisk med en sådan kommission. Jeg synes, man har overset og ikke hæftet sig ved det, der er den bærende tanke i forslaget om at etablere en sådan kommission.

Det drejer sig ikke alene om at ophobe informationer. Det drejer sig også om, at selve nedsættelsen af en sådan kommission i officiel statslig regie er et effektivt politisk skridt, at afholdelsen af høringer i officiel regie i Vesteuropa vil have en kraftig politisk virkning og være med til yderligere at kaste lys over og fokusere på de problemer, der er tale om, at disse høringer kunne få karakter af en slags tribunaler, hvorfra den offentlige debat kunne hente informationer og blive styrket og dermed være med til at lægge et politisk pres på besættelsesmagterne.

Selve henvendelsen om at få adgang til de besatte lande ville også være et politisk skridt, også selv om man i første omgang møder en afvisning. Det skal selvfølgelig ikke foregå i gedulghed. Det skal foregå i fuldstændig åbenhed over for besættelsesmagterne og på den måde også være et politisk instrument.

Den side af kommissionens funktion synes jeg at mange af ordførerne har overset i deres kommentarer til forslaget.

Udenrigsministeren nævner, at vi jo dog har nogle rapporter, og han siger, at det har været vanskeligt at lave disse rapporter, især med hensyn til Afghanistan, fordi man bliver nægtet adgang dertil.

Udenrigsministeren siger også, at man jo har fuldstændig fri adgang til at undersøge forholdene i de besatte områder i Palæstina. Det er nu ikke helt rigtigt. Forslaget omfatter de besatte områder i Libanon, den såkaldte sikkerhedszone, herunder det område, der holdes besat af den israelske finansierede lyd-hær i området, og Golanhøjderne, som man har annekteret fra Syrien. I disse områder er der ikke disse muligheder, og i disse områder foregår de værste forbrydelser, de værste krænkelser af menneskerettighederne.

Dansk TV lavede på et tidspunkt – det er nævnt i bemærkningerne til forslaget – en glimrende reportage fra en masse, som israelske soldater forøvede i dette område. Desværre er det ikke noget, der er holdt op. Ifølge den libanesiske avis Daily Star, der er

en engelsksproget, almindelig, borgerlig avis, foregik der et bombardement så sent som den 15. august af sydlibanesiske byer, simpelt hen for at tvinge befolkningen til at flygte. Projektet går simpelt hen ud på at få muhamedanerne i området til at flygte, så man kan få kristne til at rykke ind i en stødpudezone langs med Israels nordgrænse. Der terroriserer man simpelt hen befolkningen.

Disse vilkår har vi ikke haft mulighed for på nogen måde at få kortlagt med besættelsesmagtens billigelse. Episoden i august drejede sig om et bombardement af fire landsbyer, hvoraf den største hedder Nabatiyé og ligger i nærheden af Litanifloden i Libanon. Disse overgreb foregår i dette område frem til Litanifloden.

Også når det gælder adgangen til at undersøge torturen i de israelske fængsler på Vestbredden, har der været meget store vanskeligheder med at få forholdene belyst. Det fremgår bl.a. af en rapport, som en international juristkommission har udgivet, hvori de beskriver de vanskeligheder, de har haft med at få forholdene belyst.

Udenrigsministeren nævner, at man i FN bl.a. har deltaget i diskussionen om forholdene i de besatte områder, og at man i FN har udpeget et undersøgelsesudvalg bestående af Jugoslavien, Senegal og Sri Lanka, men dette udvalg har Israel nægtet adgang til de besatte områder, og det står i skærende modstrid til de oplysninger, udenrigsministeren kommer med om åbenheden. Dette udvalg konkluderer, at situationen med hensyn til menneskerettighederne fortsat forværres i de besatte områder, og det skal sammenholdes med, at man i den israelske stat har gennemført en skærpelse af sikkerhedslovgivningen, hvis virkninger endnu ikke er fuldstændig kendt. Det skete her i efteråret.

Selv om man kan fastslå, at antallet af dødsopfer, antallet af torturerede, antallet af forbrydelser og forbrydelsernes samlede omfang vitterlig er større i Afghanistan – det skal der ikke herske nogen tvivl om – så er der alligevel den parallelitet i det, at man begge steder groft krænker en række konventioner og internationale bestemmelser vedrørende menneskerettigheder, fangers rettigheder og krigsorfres rettigheder.

Hr. Stinus tillod sig at komme ind på spørgsmålet om intentionerne bag dette forslag. De intentioner kan hr. Stinus læse i for-